

Núm. de Protocol: 1000112/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000030/2016

AUTE 24-2016

PARTS:

Apel·lant: Sr. ARN

Representant: ídem
Advocada: Sr. MMR

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. CPS
Advocat: Sra. CRM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, vint-i-u d'octubre de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat plantejat a les actuacions número **1000112/2015**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 43-2016, de 16 de juny de 2016, va desestimar el recurs d'apel·lació formulat contra la sentència del Tribunal de Batlles de data 3 de febrer de 2016, que, al seu torn, havia desestimat la demanda promoguda per l'agent contra les resolucions del GOVERN per mitjà de les quals es va denegar la renovació de l'autorització de residència i treball de l'interessat.

2.- La representació de la part agent ha formulat incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència esmentada d'aquesta Sala, en considerar que ha tingut lloc una vulneració del dret a la jurisdicció, que garanteix l'article 10 del text constitucional, en relació amb el dret a la legalitat, a no ser sotmès a un doble procés punitiu i a l'apreciació de la proporcionalitat.

3.- La representació del GOVERN s'ha oposat a les pretensions de l'agent, en considerar que no s'ha produït cap vulneració de l'article 10 de la Constitució i que les argumentacions que s'articulen en l'incident no fan més que reproduir les que ja van ser objecte d'examen en la sentència impugnada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Segon.- En aquest cas, la part agent no fa sinó replantejar les qüestions que ja van ser resoltes en la sentència impugnada, relatives a la denegació de la renovació de la seva autorització de residència i treball. Ara bé, que el recurrent estigui disconforme amb el contingut de la sentència no suposa, evidentment, que s'hagi vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció, ja que el text constitucional no garanteix que s'obtingui un pronunciament favorable a les respectives pretensions de les parts, sinó que aquestes siguin examinades i resoltes conforme a dret, en sentit estimatori o desestimatori.

Convé insistir en el fet de què l'article 18 bis, apartat 3r., de la Llei transitòria de procediments judicials només contempla l'incident de nul·litat d'actuacions per als supòsits en què la persona afectada per la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció "no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment". En conseqüència, resulta clara la improcedència d'aquest incident, atès que l'interessat es limita a reproduir les argumentacions que ja van ser objecte de la sentència que va posar terme al procés, sense més justificació que la de considerar que la

desestimació de les seves pretensions equival a una vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, cosa que no es pot compartir, quan aquella ja va donar resposta al conjunt dels arguments adduïts pel recurrent.

Això no obstant, s'ha de tenir en compte que:

a) La sentència no es basa només en la sentència condemnatòria de la jurisdicció penal. Ara bé, com que la mateixa examina els mateixos fets que van donar lloc a la resolució administrativa impugnada en aquest procés, i per tant es troba en línia de continuïtat amb els mateixos, no es pot prescindir aquí del seu contingut, que no ve sinó a reforçar l'existència de la situació de risc per a l'ordre públic que va apreciar la resolució recorreguda.

b) La sentència d'aquesta Sala ja va examinar la diferent naturalesa que existeix entre un supòsit d'expulsió administrativa i un altre de denegació de la renovació d'una autorització de residència i treball, així com els seus efectes respectius. En conseqüència, es va raonar de forma suficient com el previ advertiment d'expulsió no era incongruent amb la posterior denegació de l'autorització de residència.

c) Es va fer també referència a la manca de contingut sancionador de la resolució impugnada. En conseqüència, encara que sigui innegable que aquesta produeix efectes desfavorables per a l'interessat, això no suposa de cap manera que s'hagi imposat una doble pena per uns mateixos fets.

d) De la mateixa manera, la sentència examina de forma explícita la proporcionalitat de la mesura adoptada, de manera que no procedeix reexaminar ara aquesta qüestió, com si el present incident constituís una tercera instància.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament l'incident de nul·litat que formula la part agent.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Únic.- Desestimar l'incident de nul·litat que planteja el Sr. ARN contra la sentència núm. 43-2016, dictada per aquesta Sala el 16 de juny de 2016. Sense costes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, del qual procedien, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.